

ਸਿਵਲ ਮਿਸਲੀਨੀਅਸ

ਬਾ ਅਦਾਲਤ ਡੀ. ਫਾਲਸ਼ੋ ਸੀ.ਜੇ., ਅਤੇ ਇੰਦਰ ਦੇਵ ਦੁਆ, ਜੇ.

ਹਾਕਮ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਹੋਰ,-ਪਟੀਸ਼ਨਰਸ

ਬਨਾਮ

ਫੁਮਨ ਸਿੰਘ,-ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

CIVIL MISCELLANEOUS NO. 2819 OF 1959

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ (1950)-ਆਰਟੀਕਲ 227-ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਿਸਦਾ ਹੁਕਮ ਮਹਾਦੋਸ਼ ਹੈ-ਕੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ-ਆਰਟੀਕਲ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਸਬੰਧਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਲਈ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 227 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਐਕਟ, 1915 ਦੀ ਧਾਰਾ 107 ਦੀ ਪੁਨਰ-ਨਿਰਮਾਣ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਆਰਟੀਕਲ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਪਣੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਉੱਤੇ ਵੀ ਜੋ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਧਾਰਾ 227 ਦੁਆਰਾ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਵੱਡੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੁਪਰਿਨਟੈਂਡੈਂਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ, 1915 ਦੀ ਧਾਰਾ 107 ਅਤੇ 1861 ਦੇ ਭਾਰਤੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਾਰੀਆਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਕੋਲ ਸੀ।

20 ਦਸੰਬਰ, 1961 ਨੂੰ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਡੀ.ਕੇ. ਮਹਾਜਨ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਕੇਸ ਰੈਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮਾਨਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਸ਼੍ਰੀ ਡੀ. ਫਾਲਸ਼ਾ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਇੰਦਰ ਦੇਵ ਦੁਆ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 29 ਮਾਰਚ, 1962 ਨੂੰ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ 21 ਸਤੰਬਰ 1962 ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਡੀ.ਕੇ. ਮਹਾਜਨ ਨੇ ਕੀਤਾ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 227 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ 4 ਸਤੰਬਰ 1959 ਦੇ ਚੀਫ਼ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਧੀਕ ਦੇ

ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਟੀਓਰੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ, ਮਿਤੀ 20 ਮਈ, 1959।

ਐਸ.ਪੀ. ਗੋਇਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਫਾਰ ਮਿ. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ।

ਐਚ.ਐਸ. ਵਾਸੂ ਅਤੇ ਬੀ.ਐਸ. ਵਾਸੂ, ਐਡਵੋਕੇਟਸ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਹੁਕਮ

DUA, J.- ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦਾ ਇਹ ਹਵਾਲਾ ਇਸ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਮਾਨਯੋਗ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ (ਡੀ. ਕੇ. ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.) ਨੇ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦੁਰ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਫਾਲਗੂ ਦੱਤ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਸ਼ੰਕਿਆਂ ਦਾ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪੁਸ਼ਪਾ ਵੰਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (1) ਕਿ ਉਹ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਹਲਕੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮਹਾਦੋਸ਼ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਫਾਲਗੂ ਦੱਤ ਦੇ ਕੇਸ (1) ਵਿੱਚ, ਮਾਨਯੋਗ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਅਨੁਛੇਦ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਉਪਾਅ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਣ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਿਧਾਂਤ ਜਾਂ ਸਮਾਨਤਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜੋ ਕਿ ਆਰਟੀਕਲ 226 ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 226 ਅਤੇ 227 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੈ। ਆਰਟੀਕਲ 226, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਹਾਸ਼ੀਏ ਵਾਲਾ ਸਿਰਲੇਖ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਕੁਝ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

"226. (1) ਧਾਰਾ 32 ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਹਰੇਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਰਿੱਟਾਂ, ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਉਹਨਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸਰਕਾਰ, ਉਹਨਾਂ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਭਾਗ III ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ

ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ, ਹੁਕਮ, ਮਨਾਹੀ, ਕੋਓ ਵਾਰੰਟੋ ਅਤੇ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟਾਂ ਸਮੇਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ, ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਜਾਂ ਰਿੱਟਾਂ, ਜਾਂ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼। (2) ਧਾਰਾ (1) ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਧਾਰਾ 32 ਦੀ ਧਾਰਾ

(2) ਦੁਆਰਾ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ।

ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਆਰਟੀਕਲ 227 ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਉਪਬੰਧ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ: -

227. (1) ਹਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ।

(2) ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ -

(a) ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਤੋਂ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਮੰਗ;

(b) ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਮ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣਾ ਅਤੇ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਫਾਰਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ; ਅਤੇ

(c) ਫਾਰਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੋ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਤਾਬਾਂ, ਐਂਟਰੀਆਂ ਅਤੇ ਖਾਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਜਾਣਗੇ।

(3) ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸ਼ੈਰਿਫ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਲਰਕਾਂ ਅਤੇ ਅਫਸਰਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਕੀਲਾਂ, ਵਕੀਲਾਂ ਅਤੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਫੀਸਾਂ ਦੇ ਟੇਬਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ:

"ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਧਾਰਾ (2) ਜਾਂ ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਯਮ, ਫਾਰਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਜਾਂ ਟੇਬਲ, ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਰਾਜਪਾਲ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ।

(4) ਇਸ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਬਲਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਉੱਤੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਇੱਥੇ ਵਰਣਨਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 226 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕੁਝ ਰਿੱਟਾਂ, ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਨੁਛੇਦ 32 ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ "ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਭਾਗ III ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਰਿੱਟਾਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ, ਹੁਕਮ,

ਮਨਾਹੀ, ਕੋਓ ਵਾਰੰਟੋ ਅਤੇ ਸਰਟੀਓਰੀ, ਜੋ ਵੀ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇ, ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀਆਂ ਰਿੱਟਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਧਾਰਾ 226 ਨਾਲ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਭਾਗ III ਦੁਆਰਾ ਗਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਆਰਟੀਕਲ 226 ਅਤੇ 227 ਦੀ ਇੱਕ ਨੰਗੀ ਰੀਡਿੰਗ, ਜੋ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਨਿਰਵਿਘਨ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 227 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 226 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ, ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਪੰਜ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀਆਂ ਰਿੱਟਾਂ ਸਮੇਤ ਰਿੱਟਾਂ ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਰਟੀਕਲ 226 ਸਾਡੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 227 ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ, 1915 ਦੀ ਧਾਰਾ 107 ਦਾ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਧਾਰਾ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਉੱਤੇ ਵੀ ਨਿਯੰਤਰਣ ਜੋ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ, ਤਿੰਨ ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਸੀ ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਸੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਪ੍ਰੈਰੋਗੇਟਿਵ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੁਰਾਣੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸਿਰਫ ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਸੀ ਕਸਬਿਆਂ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਸੀ। . ਦੂਜੀਆਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਕੋਲ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਧਾਰਾ 227 ਦੁਆਰਾ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਵੱਡੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੁਪਰਿਨਟੈਂਡੈਂਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ, 1915 ਦੀ ਧਾਰਾ 107 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਾਰੀਆਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਕੋਲ ਸੀ, ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਵਾਂਗਾ, ਦੇ ਭਾਰਤੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੀ। 1861. ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 107 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ:-

"107. ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਕੋਲ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਹੈ ਜੋ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ, -

(a) ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਕਾਲ;

(b) ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਬਰਾਬਰ ਜਾਂ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼;

(c) ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਮ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣਾ ਅਤੇ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਫਾਰਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ;

(d) ਉਹ ਫਾਰਮ ਲਿਖੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਤਾਬਾਂ, ਐਟਰੀਆਂ ਅਤੇ ਲੇਖੇ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਜਾਣਗੇ; ਅਤੇ

(e) ਸ਼ੈਰਿਫ, ਅਟਾਰਨੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਲਰਕਾਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਫੀਸਾਂ ਦੇ ਟੇਬਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨਾ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮ, ਫਾਰਮ ਅਤੇ ਟੇਬਲ ਫਿਲਹਾਲ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ਕਲਕੱਤਾ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਗਵਰਨਰ-ਜਨਰਲ ਇਨ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ।"

ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਾ 115, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, ਨੂੰ ਕੁਝ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।, ਪਰ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਮਝੇ ਗਏ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਵਾਲ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੁਦੀ ਬਨਾਮ ਸੁਦੀ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਆਇਆ। ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ ਨੰਬਰ 630 ਆਫ 1960 ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਮੁਢਲਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੰਵਿਧਾਨ. ਫਲਗੂ ਦੱਤ ਦਾ ਕੇਸ ਬੇਸ਼ੱਕ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਮੈਂ ਇਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਆਰਟੀਕਲ 227 ਇਸ ਅਦਾਲਤੀ ਰਿੱਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਆਰਟੀਕਲ 226 ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਥੇ ਮੈਂ ਆਰਟੀਕਲ 226 ਅਤੇ 227 ਵਿਚਲੇ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 226 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੁਝ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਫ਼ਕੀਰ ਚੰਦ ਅਨੰਤ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਗੋਪੀ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿਚ ਇਹੀ ਸਵਾਲ ਫਿਰ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਇਆ

ਗਿਆ। (2)। ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਫਾਲਗੂ ਦੱਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਸਮਰਥਨ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਲਏ ਗਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਬਾਰੇ ਕਾਫ਼ੀ ਸ਼ੱਕ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੇਰੇ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਬੈਚ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਕਿਉਂਕਿ, ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ।

ਇਹ ਕਿ ਆਰਟੀਕਲ 227 ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਧਾਰਾ 226 ਅਧੀਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਤਾਰ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਪੱਤਰਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਪੇਟੈਂਟ, ਆਰਟੀਕਲ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਉਲਟ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਹੋਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ,

ਰਾਜ ਕਿਸ਼ਨ ਜੈਨ ਬਨਾਮ ਤੁਲਸੀ ਦਾਸ, ਆਦਿ (3), ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਦੱਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਦ ਪੀਪਲਜ਼ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਟ੍ਰਾਂਸਪੋਰਟ ਸੋਸਾਇਟੀ ਲਿਮਟਿਡ (4)।

ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਐਕਟ 1935 ਵਿੱਚ, 1915 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 107 ਅਧੀਨ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੋਹ ਲਈ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਫਿਰ ਮੌਜੂਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੇ ਧਾਰਾ 227 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਥਿਤੀ ਜੋ 1915 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਦੇ ਵਾਧੂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਦੇਖੋ ਵਰਿਆਮ ਸਿੰਘ, ਆਦਿ, ਬਨਾਮ ਅਮਰ ਨਾਥ, ਆਦਿ (5), ਅਤੇ ਸਤਿਆਨਾਰਾਇਣ ਲਕਸ਼ਮੀਨਾਰਾਇਣ ਹੇਗੜੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮਲਿਕਾਅਰਜੁਨ ਭਵਨੱਪਾ ਤਿਰੂਮਲੇ (6)। 1915 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 107 ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਅਸੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਤੋਂ ਉਧਾਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 107 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਸੁਪਰਿਨਟੈਂਡੈਂਸ ਦੀ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮੈਨੂੰ 1861 ਤੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਚਾਰਟਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਭਾਰਤੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਐਕਟ, 1861 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 15 ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ: -

"15. ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਥਾਪਤ ਹਰੇਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਇਸਦੇ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ

ਕੋਲ ਰਿਟਰਨ ਲਈ ਕਾਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਬਰਾਬਰ ਜਾਂ ਉੱਤਮ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ, ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਮ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਕਤ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹਰ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਫਾਰਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝੇਗੀ ਕਿ ਇੱਕ ਫਾਰਮ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ, ਐਂਟਰੀਆਂ ਅਤੇ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਅਤੇ ਸ਼ੈਰਿਫ, ਅਟਾਰਨੀ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਲਰਕਾਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਫੀਸਾਂ ਦੇ ਟੇਬਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ। ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਫਾਰਮ ਜਾਂ ਟੇਬਲ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ; ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਫਾਰਮ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੈਟਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟੇਬਲਾਂ ਨੂੰ ਉਕਤ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਆਮ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਫਾਰਮਾਂ ਅਤੇ ਟੇਬਲਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਨਾ ਹੋਣ। ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਫੋਰਟ ਵਿਲੀਅਮ ਦੀ ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਸੀ ਵਿੱਚ, ਕੌਂਸਲ ਵਿੱਚ ਗਵਰਨਰ ਜਨਰਲ ਦੀ, ਅਤੇ ਮਦਰਾਸ ਜਾਂ ਬੰਬਈ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਸੀ ਦੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਗਵਰਨਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗੀ।"

ਹੁਣ, ਭਾਵੇਂ ਸੁਪਰਿਨਟੈਂਡੈਂਸ ਦੀ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ 1861 ਤੋਂ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਹੈ (ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ, 1935 ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਜਦੋਂ ਨਿਆਂਇਕ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ) ਇਸ ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। . ਇੱਥੇ ਮੈਂ ਪਤੰਜਲੀ ਸ਼ਾਸਤਰੀ, ਸੀ.ਜੇ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਇੱਕ ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਨੇ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਸਾਕਾ ਵੈਕਟ ਰਾਓ (7) ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ: -

“ਹੁਣ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਵਾਲ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 225 ਮੌਜੂਦਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਨੂੰ ਉਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸੀ। ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਕੁਝ ਟਕਰਾਅ ਸੀ, ਪਰਲਕੀਮੇਡੀ (8) ਦੇ ਜ਼ਮੀਨਦਾਰ ਬਨਾਮ ਗਾਰਬੰਦੋ ਦੀ ਰਾਇਟਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਦਰਾਸ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ - ਬੰਬਈ ਅਤੇ ਕਲਕੱਤਾ ਦੀਆਂ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ- ਦੇ ਕੋਲ ਇਸਦੀ ਮੂਲ ਸਿਵਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਸਥਾਨਕ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰਤ ਰਿੱਟਾਂ ਵਜੋਂ ਜਾਣੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ

ਅਜਿਹੀਆਂ ਰਿੱਟਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਮਦਰਾਸ ਦਾ ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਸੀ ਟਾਊਨ ਅਤੇ 1861 ਦੇ ਚਾਰਟਰ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਥਾਪਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਕੋਲ ਅਜਿਹੀਆਂ ਰਿੱਟਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਨੇ, ਨਵੀਂ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਕੁਝ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਕੇ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਅਤੇ ਸਸਤਾ ਉਪਾਅ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ। ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ, ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਵਰਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਰਿੱਟਾਂ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਤੁਰੰਤ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਾਜ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ, ਉੱਚ ਪੱਧਰਾਂ ਨੂੰ ਨਵੀਆਂ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ। ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ, ਆਦੇਸ਼ਾਂ, ਜਾਂ ਰਿੱਟਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ, ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਆਦਿ, 'ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ' ਵੀ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਨੂੰ ਜਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਕਿੰਗਜ਼ ਬੈਂਚ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਰਗੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ।"

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਹਵਾਲਾ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 226 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਰਿੱਟ ਆਦਿ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਸੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਦੇ ਵੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਪੁਰਾਣੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ, ਸਿਰਫ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਵਰਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਸੀ ਕਸਬਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਖੇਤਰ, ਅਤੇ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸੀ, ਜੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਸਮਾਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਆਦਿ। ਮੈਂ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਸੁਚੇਤ ਹਾਂ ਕਿ ਕਈ ਵਾਰ ਦੁਖੀ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਰਿੱਟਾਂ ਰਾਹੀਂ ਰਾਹਤਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ।, ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਆਦਿ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਆਰਟੀਕਲ 227 ਦੇ ਨਾਲ ਲੇਬਲ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਆਰਟੀਕਲ 226 ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਦੋ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ. ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ, ਉਹਨਾਂ

ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਲੇਬਲ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਇਹ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹਟੇਗਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 227, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਰਿੱਟਾਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਸਬੰਧਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਇੱਕ ਧਿਰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਜੋਂ ਉਲਝਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਮੂਲ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਘਟੀਆ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਪਰ ਫਿਰ ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਤੇ ਸਟੀਕ ਸ਼ਕਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 226 ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨਾ ਕਿ ਆਰਟੀਕਲ 227 ਦੁਆਰਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਰਟੀਕਲ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਿਸ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਨਿਰਦੇਸ਼, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਰਿੱਟ ਆਦਿ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਰਟੀਕਲ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਤਕਨੀਕੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਬੰਦੂ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਿਸ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਸਬੰਧਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਲਈ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਕੇਸ ਅੰਤਿਮ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਮਾਨਯੋਗ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਕੋਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਲਾਗਤ ਕਾਰਨ ਵਿੱਚ ਖਰਚੇ ਹੋਣਗੇ।

D. FALSHAW, C.J.-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ

ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ

ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।

ਮੁਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਨੁਵਾਦਕ)